

Flygtningenævnets baggrundsmateriale

Bilagsnr.:	177
Land:	Algeriet
Kilde:	Landinfo
Titel:	Temanotat: Algerie - ID-dokumenter og offentlig forvaltning
Udgivet:	11. maj 2015
Optaget på baggrundsmaterialet:	30. september 2015

Temanotat

Algerie – ID-dokumenter og offentlig forvaltning

Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon (Landinfo) skal som faglig uavhengig enhet innhente og analysere informasjon om samfunnsforhold og menneskerettigheter i land som Utlendingsdirektoratet (UDI), Utlendingsnemnda (UNE) og Justis- og beredskapsdepartementet har behov for kunnskap om.

Landinfos rapporter og temanotater er basert på opplysninger fra både åpne og anonyme kilder. Opplysningene er innsamlet og behandlet i henhold til kildekritiske standarder.

Informasjonen som blir lagt fram i rapportene og temanotatene, kan ikke tas til inntekt for et bestemt syn på hva praksis bør være i utlendingsforvaltningens behandling av søknader. Landinfos rapporter og temanotater er heller ikke uttrykk for norske myndigheters syn på de forhold og land som omtales.

© Landinfo 2015

Materialet i denne publikasjonen er omfattet av åndsverklovens bestemmelser. Uten særskilt avtale med Landinfo er enhver eksemplarframstilling og tilgjengeliggjøring bare tillatt i den utstrekning det er hjemlet i lov.

Alle henvendelser om Landinfos rapporter kan rettes til:

Landinfo
Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon

Storgata 33 A

Postboks 8108 Dep

N-0032 Oslo

Tel: 23 30 94 70

E-post: landinfo@landinfo.no

www.landinfo.no

SUMMARY

The paper provides a general description of the procedures for registration of events (birth, marriage, divorce, death) with the national population register in Algeria. Furthermore, the note describes issuing routines for various ID documents, both in Algeria and at the Algerian embassy in Norway. The paper also discusses the possibility of minors to obtain ID documents. Finally, the paper assesses the notoriety of Algerian ID documents.

SAMMENDRAG

Notatet beskriver i generelle trekk rutinene for registrering av hendelser (fødsel, ekteskap, skilsmisse, død) i folkeregisteret i Algerie. Notatet beskriver videre søknadsprosedyrer for ulike ID-dokumenter og underlagsdokumenter, både i Algerie og ved Algeries ambassade i Norge. Mindreåriges mulighet til å skaffe seg ID-dokumenter tas særskilt opp. Det blir også gjort rede for de viktigste trekkene ved algerisk forvaltning, og det gis til sist en vurdering av algeriske dokumenters notoritet.

INNHold

1. Innledning	5
2. Organiseringen av folkeregistrene	5
2.1 Algerisk byråkrati	6
2.2 Kort om administrasjonsspråk	7
2.3 Kort om navneskikker	7
2.4 Omfang av folkeregistreringen	7
2.5 Personnummer	8
3. Immatrিকulering ved algerisk utenriksstasjon	8
4. Registrering av hendelser i folkeregisteret og utstedelse av attester	9
4.1 Fødsel	9
4.1.1 Utskrift av fødselsattest, type 12-S	10
4.2 Død	10
4.3 Ekteskap og skilsmisse	10
4.3.1 Familiebok	11
5. Algeriske ID-dokumenter	12
5.1 Nasjonalt ID-kort	12
5.2 Pass	13
5.2.1 Søknadsprosedyrer fra Algerie	13
5.2.2 Søknadsprosedyrer fra utlandet	13
6. Andre dokumenter	14
6.1 Statsborgerbevis	14
6.2 Blodtypekort	14
6.3 Militære ID-dokumenter	14
6.4 Laissez-passer	15
7. Mindreårige	15
7.1 Mindreåriges ID-dokumenter	15
7.2 Barn født utenfor ekteskap	15
7.3 Barn uten kjente biologiske slektninger	16
8. Ulovlig utreise	17
8.1.1 Mindreårige	17
9. Vurdering av algeriske dokumenters notoritet	17
9.1 Kort om korrupsjon	17
9.2 Ekte dokumenter med uriktig innhold	18
9.3 Falske dokumenter	18
10. Referanser	20

1. INNLEDNING

Dette temanotatet tar for seg prosedyrer for utstedelse av de viktigste ID-dokumentene i Algerie.

Prosedyrer og rutiner for utstedelse av ID-dokumenter er et stort felt som det umulig kan gjøres rede for innenfor rammene av et temanotat. Notatet er derfor ikke uttømmende, men inneholder informasjon som utlendingsforvaltningen har etterspurt over tid. Informasjonen i notatet har derfor hovedsakelig relevans for forvaltningen.

Opplysninger om søknadsprosedyrer for ID-dokumenter ligger forholdsvis lett tilgjengelig på nettsidene til det algeriske innenriksdepartementet, samt på de ulike algeriske utenriksstasjonenes nettsider. Ettersom informasjonen er på arabisk og fransk, har Landinfo likevel funnet det hensiktsmessig å samle den viktigste informasjonen i et temanotat.

Notatet tar spesifikt opp mindreåriges mulighet til å skaffe seg ID-dokumenter. Bakgrunnen til at mindreårige nevnes spesielt, er utlendingsforvaltningens informasjonsbehov i forbindelse med saker som involverer enslige mindreårige asylsøkere fra Algerie.

Algerie er et emigrasjonsland. Av en befolkning på totalt 39 millioner innbyggere, finnes det ifølge FN-tall (som sitert i Boukilia-Hassane 2012) 2,1 millioner personer av algerisk opprinnelse (født i Algerie, men ikke nødvendigvis lenger algeriske borgere) utenfor hjemlandet, mange av dem i Frankrike. Algeriske myndigheter tilbyr denne gruppen ulike konsulære tjenester gjennom sine utenriksstasjoner, herunder landets ambassade i Norge. Notatet går derfor kort gjennom søknadsprosedyrer og annen relevant informasjon vedrørende søknad om dokumenter fra Algeries ambassade i Norge.

Informasjonen i dette notatet kommer hovedsakelig fra åpne kilder, særlig nettsidene til algeriske myndigheter. Landinfo gjennomførte en informasjonsinnhentingsreise til Algerie i januar 2015, og dokumenter og prosedyrer for utstedelse var ett av flere temaer som ble tatt opp på reisen. Reisen ble fulgt opp av en samtale om søknadsprosedyrer fra Norge med den algeriske ambassaden i Norge i mai 2015.

Algerie er i disse dager i ferd med å innføre biometriske dokumenter og ulike elektroniske løsninger for utstedelse av dokumenter. Landet innførte biometriske pass i 2012, og planlegger å innføre biometriske ID-kort. Algeriske myndigheter planlegger også en ny elektronisk signaturløsning som blant annet skal automatisere utstedelsen av statsborgerbevis og utskrift av strafferegisteret, som i dag kun kan gjøres manuelt i domstolen (Huffington Post Maghreb 2014b). De teknologiske nyvinningene innebærer at det skjer hyppige endringer med hensyn til prosedyrer for dokumentutstedelse. Det vises til algeriske myndigheters nettsider for fortløpende informasjon om eventuelle endringer i rutinene.

2. ORGANISERINGEN AV FOLKEREKISTRENE

Folkeregistreringen og utstedelse av dokumenter reguleres i loven om folkeregistrering fra 1970 (Code de l'état civil 1970).

Algerie er administrativt inndelt i 1541 *baladiyya* (kommuner), 535 *daira* (distrikter) og 48 *wilaya* (provinser). Folkeregistreringen skjer på kommunenivå, mens utstedelse av ulike reise- og sivilstatusdokumenter skjer på alle administrative nivåer, avhengig av dokumenttype.

Algeries ambassader og konsulater i utlandet fyller også funksjonen som folkeregister.

Algeries kommuner ledes av en forsamling, kalt *Assemblée populaire communale* (APC), i praksis sammenfallende med et kommunestyre. Presidenten og visepresidenten (i praksis ordfører og viseordfører) i APC er i henhold til loven ansvarlige for folkeregistreringen, men kan delegere dette ansvaret til offentlige tjenestemenn.

Folkeregisteret i kommunen har et lovpålagt ansvar for å registrere fødsel, vigsel, skilsmisse og død. De har videre ansvar for å føre registrene i henhold til gjeldende regelverk. Det er forbundet straffeansvar ved bevisst å registrere gale opplysninger.

Ved årets slutt sender folkeregisteret et duplikat av registrene til det kommunale arkivet, og et til domstolen. Utenriksstasjonene sender duplikat av sine registre til utenriksdepartementet.

Siden 2014 har alle Algeries 48 provinser vært bundet sammen i et sentralt folkeregister, underlagt innenriksdepartementet. Dette innebærer blant annet at man ikke lenger trenger å be om utskrift av ulike attester (for eksempel fødselsattest) på stedet hvor hendelsen er registrert, men kan gjøre det hvor som helst i Algerie, samt på Algeries ambassader i utlandet (Algeries ambassade i Norge, møte mai 2015; Norges ambassade i Alger, e-post, april 2015).

Folkeregistreringen er underlagt både juridisk og administrativ kontroll. Statsadvokaten kontrollerer at registrene er ført i overensstemmelse med regelverket, og innenriksdepartementet kan avskjedige en offentlig tjenestemann som har begått straffbare handlinger i tjenesten (Aldeeb 2009).

2.1 ALGERISK BYRÅKRATI

Algerie som stat ble til under osmansk og fransk styre. Landet var under fransk kolonistyre fra 1830-tallet frem til 1962, og har videreført mange aspekter ved fransk statsforfatning og administrasjonsskikk.

Byråkratiet i Algerie er svært tungrodd, og utgjør en evig kilde til frustrasjon for befolkningen.

Algerie er et «dokumentland» hvor befolkningen forventes å ha dokumentasjon på alle tenkelige forhold. Dokumentene har gjerne kort gyldighetstid, slik at man må få utskrift av det samme dokumentet flere ganger for ulike formål. Dette innebærer at algeriere flest bruker mye tid og ressurser på å stå i kø på offentlige kontorer. En person som er intervjuet i en artikkel om det avisen *El Watan* (2013) omtaler som «byråkratihelvetet», forteller at han har brukt tre måneder på å skaffe statsborgerbevis for døtrene sine, og at han har måttet ta ekstra fri fra arbeidet for å stå i ulike køer for å skaffe de nødvendige underlagsdokumentene.

De senere årene har algeriske myndigheter imidlertid forsterket innsatsen med å gjøre offentlig sektor mer brukervennlig, også når det gjelder utstedelse av reise- og sivilstatusdokumenter (Algérie Presse Service 2015). Søknad på nett er et av

tiltakene som er iverksatt. Ifølge en kilde som uttaler seg til kanadiske utlendingsmyndigheter, «er ikke utstedelse av dokumenter den kampen det var tidligere, og mye har endret seg til det bedre». Samtidig peker den samme kilden på at det er knyttet en del tekniske utfordringer til de elektroniske tjenestene (Immigration and Refugee Board of Canada 2014, Landinfos oversettelse).

2.2 KORT OM ADMINISTRASJONSSPRÅK

Som følge av at Algerie var fransk koloni, har fransk språk alltid har hatt en viktig plass i algerisk statsforvaltning.

Etter frigjøringen fra Frankrike i 1962 gjennomgikk det algeriske samfunnet en arabisering, og tilhørigheten til den arabiske og islamske kulturkrets ble forsterket på bekostning av landets tilhørighet til det europeiske, og særlig franske, kulturområdet. Landets grunnlov slår fast at islam er statens religion, og at arabisk er statens språk.

I 1998 ble det vedtatt en lov som forbød fransk som språk i statsadministrasjonen og i andre offentlige sammenhenger, for eksempel i taler og andre meddelelser fra myndighetene. Alle sivilstatusdokumenter utstedes i dag kun på arabisk, med unntak av pass som utstedes i tråd med internasjonale retningslinjer.

2.3 KORT OM NAVNESKIKKER

Algerie har videreført fransk administrasjonsskikk med fornavn og etternavn, i motsetning til tradisjonen i Midtøsten med egennavn, fars navn og farfars navn (se Landinfo 2012 for mer detaljert informasjon om navneskikker i arabiske land).

Barnets navn velges av foreldrene. Kun et etablert fornavn i en algerisk tradisjon kan brukes, med mindre foreldrene tilhører en annen religion enn islam (Aldeeb 2009).

Imazighen (entall amazigh, ofte omtalt som «berbere» på norsk) er Algeries opprinnelige befolkning. De ulike amazigh-gruppene utgjør 20-25 % av befolkningen. Imazighen har lenge kjempet mot sentralmyndighetenes arabisering av landet og for retten til å bevare egen kultur og språk. I denne kulturkampen er bruk av navn et viktig uttrykk for kulturell identitet. Myndighetene har ved flere anledninger nektet foreldre med amazigh-bakgrunn å gi et amazigh-navn til sine barn, noe som har blitt ansett som et angrep på gruppens kulturelle egenart.

Fra 1990-tallet har de språklige og kulturelle rettighetene til amazigh-befolkningen imidlertid blitt anerkjent og lovfestet, herunder gruppens rett til å bruke navn fra amazigh-tradisjonen. Det finnes i dag en liste med 300 godkjente amazigh-navn (150 for jenter og 150 for gutter) som foreldre kan velge fra.¹

Algeriske kvinner beholder sitt eget etternavn når de gifter seg (Aldeeb 2009).

2.4 OMFANG AV FOLKEREISTRERINGEN

Algeriske myndigheter har svært god oversikt over egen befolkning (Norges ambassade i Alger, e-post april 2015).

Som tidligere nevnt, er Algerie et dokumentland hvor det forventes at befolkningen fremlegger dokumentasjon på identitet i en rekke ulike situasjoner gjennom livet.

¹ Landinfo har ikke funnet den offisielle listen over godkjente amazigh-navn, kun informasjon fra ulike amazigh-organisasjoner (se for eksempel Monde berbère u.å.). Navnene på listen varierer noe fra kilde til kilde.

Algerie er en sentralisert stat, og staten spiller en viktig rolle i folks dagligliv, som arbeidsgiver, distributør av velferdsgoder, med mer. Rundt en tredjedel av landets budsjett brukes til ikke-målrettede subsidier av basisvarer og drivstoff, og målrettede utjevningsordninger, som for eksempel tildeling av sosialboliger. For å nyte godt av slike individuelle ordninger, må man være registrert i folkeregisteret og ha ID-dokumenter. Man trenger også ID-dokumenter for å få tilgang til helsetjenester og andre offentlige tjenester.

Myndighetenes gode kjennskap til egen befolkning må ses i sammenheng med den utfordrende sikkerhetssituasjonen i landet siden borgerkrigen mellom væpnede islamistiske grupper og myndighetene på 1990-tallet (Landinfo 2014). Den fornyede sikkerhetstrusselen fra voldelige islamistiske grupper de senere årene har bare forsterket myndighetenes behov for oversikt over hvem som til enhver tid befinner seg på algerisk territorium, og medfører blant annet hyppige veisperringer og andre typer kontroller.

Det fremstår derfor som svært vanskelig, for ikke å si umulig, å leve i det algeriske samfunnet uten ID-dokumenter over tid.

2.5 PERSONNUMMER

Algerie innførte en ordning med personnummer (*numéro d'identification national*, NIN) i september 2010. Alle algeriske statsborgere, samt utlendinger med et regulert opphold i Algerie, skal ha et personnummer.

Personnummeret fremkommer på utskrift av fødselsattest av type 12-S, pass og nasjonalt ID-kort av nyere type.

Personnummeret består av 18 tall. De to første tallene viser kjønn og en referanse til registreringen i folkeregisteret. Tall 3-5 viser til fødselsår, tall 6-9 inneholder en kode for kommune eller land hvor vedkommende er født, tall 10-14 inneholder en referanse til nummeret på fødselsattesten, tall 14-15 refererer til en arkivkode, mens de to siste tallene inneholder en kontrollkode (El Mouwatin u.å.).

3. IMMATRIKULERING VED ALGERISK UTENRIKSSTASJON

For å kunne søke om ID-kort og pass ved en algerisk ambassade, må en algerisk borger immatrikuleres der. Dette innebærer at vedkommende registrerer seg på ambassaden, og fremlegger algerisk pass, eventuelt egen fødselsattest, i tillegg til fars og farfars fødselsattester.

I tillegg fremlegges statsborgerbevis, dokumentasjon på sivilstand, utskrift av strafferegisteret, dokumentasjon på arbeid/skole, samt bostedsattest fra Norge. Når formalitetene er i orden, får man utstedt et konsulært ID-kort (*carte d'immatriculation consulaire*), som er gyldig i fem år (Algeries ambassade i Stockholm u.å.; Algeries ambassade i Norge, møte mai 2015).

Først når man er immatrikulert, kan man søke om nasjonalt ID-kort, pass og andre dokumenter via utenriksstasjonen. Det er kun visse sivilstatusdokumenter, som blant annet fødselsattest, man kan søke om på ambassaden uten å være immatrikulert (Algeries ambassade i Norge, møte mai 2015).

4. REGISTRERING AV HENDELSER I FOLKEREGETERET OG UTSTEDELSE AV ATTESTER

4.1 FØDSEL

Dersom barnet blir født hjemme, er det barnets far eller mor som har ansvar for å registrere fødselen, eller en person som representerer familien. Dersom barnet blir født på sykehus, sender sykehuset melding om fødselen til folkeregisteret.

Fødselen skal registreres innen fem dager til det lokale folkeregisteret (innen tjue dager i ørkendistriktene Oasis og Saoura, hvor det ofte er langt til nærmeste kommuneadministrasjon), og innen ti dager dersom barnet er født i utlandet (Aldeeb 2009).

Dersom en tjenestemann ved folkeregisteret får informasjon om en fødsel som ikke er registrert, skal han varsle påtalemyndigheten.

Fødselsattest utferdiges av folkeregisteret umiddelbart etter at fødselen er registrert. Den som registrerer fødselen, trenger ikke å legge frem noen dokumentasjon, kun oppgi relevante opplysninger om fødselen (tidspunkt og sted, kjønn, mors og fars identitet), men noen ganger krever folkeregisteret (feilaktig) vigselfattest eller familiebok ved fødselsregistreringen. Fødselen registreres så i familieboka (se punkt 4.3.1 under).

Dersom fristen på fem dager oversittes, må man legge frem dokumentasjon på fødselen (attest fra lege/jordmor, mors ID-kort, familiebok eller lignende) for domstolen. Først når det foreligger en beslutning fra domstolen, kan man etterregistrere fødselen i folkeregisteret (Norges ambassade i Alger, e-post april 2015).

Tradisjonelt har man måttet henvende seg til folkeregisteret i kommunen hvor fødselen er registrert for å få utskrift av fødselsattest. Etter at alle ID-opplysninger ble samlet i et sentralt folkeregister i 2014, kan man be om utskrift av fødselsattest ved alle landets folkeregistre, samt ved algeriske utenriksstasjoner. Man trenger altså ikke lenger å henvende seg til folkeregisteret hvor fødselen er registrert (Norges ambassade i Alger, e-post april 2015; Huffington Post Maghreb 2014a; Immigration and Refugee Board of Canada 2014).

For å få utskrift av fødselsattest må man fremlegge familiebok eller annen dokumentasjon på identitet. Det er ikke nødvendig med personlig oppmøte for å få utskrift av fødselsattest. Man kan henvende seg skriftlig til folkeregisteret, og legge ved en frankert konvolutt, samt kopi av nasjonalt ID-kort (Immigration and Refugee Board of Canada 2014). Landinfo har ingen konkrete opplysninger om hvor lang tid en slik henvendelse vil ta, eller hvor sikker denne fremgangsmåten er. Algeriske borgere i Norge kan få utskrift av fødselsattest ved Algeries ambassade uten å være immatrikulert (Algeries ambassade i Norge, møte mai 2015).

Utskrift av fødselsattest er ifølge Immigration and Refugee Board of Canada (2014) normalt gyldig i et år.

Dersom eksakt fødselsdato ikke er kjent (noe som i dag så godt som utelukkende gjelder et fåtall eldre personer fra landsbygda), kan det utelukkende stå fødselsår på sivilstatusdokumenter (for eksempel XX/XX/1940). Dette er ikke mulig i pass, hvor

det brukes en fiktiv fødselsdato dersom reell fødselsdato ikke er kjent (Algeries ambassade i Norge, møte mai 2015).

4.1.1 Utskrift av fødselsattest, type 12-S

I forbindelse med innføringen av biometriske ID-kort og pass, har det blitt innført et nytt dokument, den såkalte fødselsattest type 12-S. Dette er et dokument med et unikt nummer (personnummer), som kun utstedes én gang, og som brukes i forbindelse med førstegangsutstedelsen av biometrisk pass og ID-kort.

Algeriske borgere i Algerie søker om fødselsattest 12-S i kommunen hvor vedkommende er hjemmehørende, enten ved personlig oppmøte eller ved fullmakt. Man kan også søke på nett og hente attesten i kommunen hvor man er hjemmehørende.

Algeriske borgere som er født i Algerie og som befinner seg i Norge, må søke om 12-S i Algerie, ved personlig oppmøte, gjennom stedfortreder eller på nettet. Det finnes en egen nettside hvor man kan søke. Innenriksdepartementet behandler søknaden, og sjekker søkerens ID-opplysninger opp mot registrerte opplysninger i folkeregisteret. Når søknaden er ferdig behandlet av innenriksdepartementet, oversendes den til den aktuelle ambassaden, som sjekker søkerens identitet før attesten utleveres (Ministère de l'Intérieur et des Collectivités locales 2012).

Algeriske borgere som er født i Norge, kan, så fremt de er skrevet inn i fødselsregisteret ved Algeries ambassade, søke om 12-S direkte fra ambassaden (Algeries ambassade i Norge, møte mai 2015).

Fødselsattest 12-S har ingen utløpsdato.

4.2 DØD

Dødsfall skal meldes til folkeregisteret på kommunenivå innen et døgn etter dødsfallet, 60 dager i Oasis- og Saora-distriktene. Meldeplikten påhviler den avdødes slektninger. Dersom dødsfallet skjer på sykehus, i fengsel eller i annen institusjon, er det institusjonens ansvar å sende inn dødsmelding.

Dersom fristen oversittes, må det foreligge en kjennelse fra domstolen for å registrere dødsfallet. Den som registrerer dødsfallet, må legge ved dødsmelding utstedt av lege eller politi. Folkeregisteret utarbeider så en dødsattest.

Før en begravelse finner sted, må det foreligge en tillatelse fra folkeregisteret, som igjen må ha fått dødsattest fra lege eller politi (Aldeeb 2009).

4.3 EKTESKAP OG SKILSMISSE

Ekteskap må inngås foran offentlig tjenestemann eller *qadi* (islamsk dommer) for å være gyldig. Religiøst inngåtte ekteskap (såkalte *fatiha*-ekteskap) som ikke er registrert, er ikke juridisk gyldige i Algerie, men de kan legaliseres i domstolen i etterkant (Aldeeb 2009).

Det stilles mange krav om dokumentasjon ved ekteskapsinngåelse i Algerie. Ektefellene må dokumentere sin identitet og sivilstatus, og de må fremlegge helseattest. Ektefellene må også sette opp en ekteskapskontrakt bevitnet av offentlig tjenestemann eller *qadi*.

Dersom én (eller begge) ektefelle(ne) ikke er algerisk(e) borger(e), må den utenlandske parten fremlegge attestasjon på at vedkommende kan inngå ekteskap etter hjemlandets lovverk. Et ekteskap mellom en algerisk kvinne og en ikke-muslimsk utlending vil ikke under noen omstendigheter bli godkjent i Algerie (Algeries ambassade i Norge, møte mai 2015).

Enkelte vigsler krever forhåndsgodkjenning av en dommer. Dette gjelder blant annet dersom mannen tar flere ektefeller, eller en av partene (i praksis alltid kvinnen) er mindreårig.

Når ekteskapet er inngått på lovlig vis, utstedes vigselsattest og familiebok.

Algerie anerkjenner ekteskap inngått etter andre lands familielovgivning. Algeriske borgere som gifter seg i Norge, kan registrere ekteskapet ved ambassaden (Algeries ambassade i Norge, møte mai 2015).

Folkeregisterkontor på kommunehuset i Alger sentrum (foto: Anne Moseng Knutsen)

4.3.1 Familiebok

Familiebok utstedes etter søknad når ekteskap er inngått på lovlig vis foran en offentlig tjenestemann eller en annen person med vigselsrett.

Familieboken utstedes ved kommunen eller ved en av Algeries ambassader eller konsulater i utlandet. Ved søknad om familiebok kreves gyldig legitimasjon, vigselsattest og utfylt søknadsskjema.

Familieboken er et papirdokument i bokform som viser forbindelsene mellom familiemedlemmer. Den inneholder navn og etternavn til eieren, ektefelle(r), foreldre og barn. Den inneholder også informasjon om fødsel, fødested og død til alle familiemedlemmene, ekteskapsinngåelser og skilsmisser, nummeret på det nasjonale ID-kortet samt navnet på kontoret og tjenestemannen som utstedte familieboken. Det er far som har ansvaret for å oppbevare familieboken trygt og å oppdatere den etter hvert som nye hendelser inntreffer i familien.

Ved skilsmisse kan det utstedes ny familiebok, slik at ektefellene får hver sin. Den nye familieboka skal være tydelig merket med «familiebok nummer to som følge av skilsmisse».

Tap av familiebok skal meldes til politiet. Den nye familieboka skal være tydelig merket med «familiebok nummer to som følge av tap».

Kvinner som får barn utenfor ekteskap, får normalt ikke egen familiebok, siden denne først etableres i forbindelse med ekteskapsinngåelse. Kvinnen (og barnet hennes) kan bruke nasjonalt ID-kort, eventuelt pass, som legitimasjon.

Familieboka er et viktig ID-dokument i dagliglivet i Algerie.

5. ALGERISKE ID-DOKUMENTER

5.1 NASJONALT ID-KORT

Nasjonalt ID-kort er obligatorisk for alle algeriske statsborgere over 15 år (Norges ambassade i Alger, e-post 2015).

Søknad om nasjonalt ID-kort fremmes i distriktet hvor man er hjemmehørende, eventuelt ved utenriksstasjon. Når man søker om ID-kort, må søkeren fremlegge fødselsattest, statsborgerbevis, bostedsbevis som ikke er eldre enn tre måneder, dokumentasjon på sivilstatus og dokumentasjon på arbeid eller skole. Det kreves samme dokumentasjon av mindreårige, i tillegg til samtykkeerklæring fra en foresatt (Norges ambassade i Alger, e-post april 2015).

For å søke om ID-kort ved algerisk utenriksstasjon, må søkeren være immatrikulert ved ambassaden (se punkt 3), og legge ved bostedsattest fra Norge (Algeries ambassade i Norge, møte mai 2015).

Det kreves personlig oppmøte for å få ID-kort, både i Algerie og ved ambassader i utlandet. Man kan altså ikke bruke stedfortreder når man søker om ID-kort (Norges ambassade i Alger, e-post april 2015; Algeries ambassade i Norge, møte mai 2015).

ID-kortet har en gyldighetstid på ti år (Ministère de l'Intérieur et des Collectivités locales u.å.).

Dersom man mister ID-kortet, skal dette meldes til politiet, som utsteder en tapsmelding (Norges ambassade i Alger, e-post april 2015).

Planen var å innføre biometriske ID-kort, samt førerkort, i løpet av første kvartal av 2015, men prosjektet er ifølge algeriske myndigheter utsatt på ubestemt tid (Norges ambassade i Alger, e-post mars 2015).

5.2 PASS

Algerie innførte biometriske pass i 2012. I tråd med Den internasjonale organisasjonen for sivil luftfart (ICAO) vil alle algeriske pass være biometriske innen 24. november 2015. Etter denne datoen vil ordinære (ikke-biometriske) pass ikke lenger være gyldige (Algeries ambassade i Norge, møte mai 2015).

Man søker om pass i distriktet hvor man er hjemmehørende, eventuelt ved algerisk utenriksstasjon. Algeries ambassade i Norge har nødvendig utstyr til å registrere biometriske data, derfor kan man søke om biometrisk pass der. Det biometriske passet produseres fysisk i Bab Ezzour i Alger.

Det finnes et sentralt passregister i Algerie (Norges ambassade i Alger, e-post april 2015).

Man må møte personlig for å søke om pass for å registrere biometriske data. Disse dataene sjekkes på nytt når passet hentes (Algeries ambassade i Norge, møte i Oslo mai 2015).

Det biometriske passet har en gyldighetstid på ti år, mot tidligere fem år for ikke-biometriske pass. Det finnes tre passtyper: ordinært pass, tjenestepass og diplomatisk pass (Norges ambassade i Alger, e-post april 2015).

Norges ambassade i Alger (e-post april 2015) kjenner ikke til at det finnes grupper (etniske, religiøse eller annet) som blir nektet pass av algeriske myndigheter. Imidlertid kan det forekomme at enkeltpersoner blir nektet pass dersom de er tiltalt i en straffesak.

5.2.1 Søknadsprosedyrer fra Algerie

Algeriske borgere som oppholder seg i Algerie, søker om pass ved दौरاen hvor de er hjemmehørende.

Myndige personer bosatt i Algerie må, i tillegg til riktig utfylt søknadsskjema og fire passfoto, legge ved følgende dokumenter:

- Utskrift av fødselsattest type 12-S
- Statsborgerbevis
- Bostedsattest som ikke er eldre enn tre måneder
- Dokumentasjon på sivilstatus
- Bekreftelse på arbeid/skole/studiested
- Kopi av blodtypekort

Den samme dokumentasjonen kreves av mindreårige bosatt i Algerie. Barnets juridiske verge (normalt en forelder) må gi samtykke til søknaden.

Prisen på pass gikk opp fra 2000 DZD (160 NOK) til 6000 DZD (480 NOK) fra 1. januar 2015. Dette skapte store protester i Algerie, og køene på passkontoret ble lange fordi folk søkte om nytt pass før prisen gikk opp (Norges ambassade i Alger, e-post april 2015).

5.2.2 Søknadsprosedyrer fra utlandet

Myndige personer som er bosatt utenfor Algerie, må legge ved følgende dokumentasjon når de søker om pass ved ambassade eller konsulat i utlandet (Algeries ambassade i Norge, møte mai 2015):

- Utskrift av fødselsattest av type 12-S
- Konsulært immatrikulasjonskort
- Bevis på oppholdstillatelse i vertslandet
- Bekreftelse på arbeid/skole

Det kreves ikke blodtypekort for algeriske borgere som søker fra utlandet, men søkeren gir en egenerklæring om blodtype.

Det stilles samme krav til dokumentasjon for mindreårige, men den juridiske vergen (normalt en forelder) må underskrive søknadsformularet.

6. ANDRE DOKUMENTER

6.1 STATSborGERBEVIS

Statsborgerbevis (*certificat de nationalité*) utstedes i domstolen der man er hjemmehørende. Dokumentasjon som må fremlegges, varierer etter på hvilket grunnlag man har fått algerisk statsborgerskap. En algerisk borger født i Algerie av algeriske foreldre, må fremlegge sin egen og fars fødselsattest for å få statsborgerbevis (Ministère de la Justice u.å.).

Statsborgerbevis er likestilt med nasjonalt ID-kort og pass i identifiseringsøyemed, og er således gyldig identifikasjon i Algerie. Statsborgerbeviset er imidlertid enkelt utformet, og dermed forholdsvis enkelt å forfalske.

Det er utelukkende algeriske domstoler som kan utstede statsborgerbevis. Algeriske ambassader kan kun utstede bekreftelse på nasjonalitet, et dokument som ikke har samme verdi som statsborgerbeviset i identifiseringsøyemed (Algeries ambassade i Norge, møte mai 2015).

6.2 BLODTYPEKORT

Det er vanlig at alle algeriere har blodtypekort. Kortet skal i utgangspunktet sikre adekvat behandling ved akutte medisinske tilfeller, men har også en funksjon i identifiseringsøyemed.

Blodtypekort er ikke lenger påkrevd ved søknad om biometrisk pass fra algerisk utenriksstasjon, det holder at søkeren selv oppgir blodtype.

6.3 MILITÆRE ID-DOKUMENTER

Det er obligatorisk militærtjeneste for alle menn i Algerie.² Utviklingen i det algeriske forsvaret går imidlertid i retning av at allmenn verneplikt erstattes med en profesjonell hær. Dette innebærer at ikke alle algeriske menn lenger innkalles til militærtjeneste. Det kreves likevel at forhold rundt verneplikten er avklart for den enkelte.

² Siden 31. desember 2011 er menn over 30 år fritatt fra slik tjeneste (Immigration and Refugee Board of Canada 2012).

Vernepliktige må melde seg for registrering ved sitt lokale APC det året de fyller 18, alternativt ved nærmeste utenriksstasjon. Vedkommende får bekreftelse fra APC eller utenriksstasjon på at vedkommende er registrert.

Rundt 40 prosent av alle menn får fritak fra militærtjenesten. Det er forholdsvis lett å få fritak, blant annet på bakgrunn av helseforhold, sosiale forhold, familieforpliktelser med mer.

Mange melder seg aldri til tjeneste, men det gjennomføres regelmessige amnestier hvor de som har unndratt seg tjeneste, kan «regularisere» sin status. Dersom man får dispensasjon, eller man regulariseres av myndighetene, får man et dokument som bekrefter dette (*carte jaune*). Den som er i tjeneste, har tjenestebevis, og den som har gjennomført tjeneste, har altså dokumentasjon på dette (Immigration and Refugee Board of Canada 2012).

En algerisk mann mellom 18 og 40 år vil derfor normalt kunne vise dokumentasjon på gjennomført militærtjeneste eller fritak fra denne.

6.4 LAISSEZ-PASSER

Algeries ambassade utsteder laissez-passer, gyldig for én innreise utelukkende til Algerie, for algeriere som ikke har ID-dokumenter tilgjengelig i Norge (Algeries ambassade i Norge, møte mai 2015).

7. MINDREÅRIGE

Myndighetsalder i Algerie er 19 år. I dette avsnittet nevnes kort hvilke dokumenter mindreårige kan forventes å ha, samt utfordringer for barn født utenfor ekteskap og barn uten kjente biologiske slektninger.

7.1 MINDREÅRIGES ID-DOKUMENTER

Nasjonalt ID-kort er obligatorisk fra 15 års alder (Norges ambassade i Alger, e-post april 2015). Man kan ha ID-kort før 15 års alder, men det er ikke obligatorisk (Ministère de l'Intérieur et des Collectivités locales u.å.).

Barn under 15 år har fødselsattest, som foreldrene normalt tar vare på. I tillegg er de skrevet inn i familieboka (se punkt 4.3.1). Mindreårige har egne pass dersom foreldrene har søkt om det på deres vegne.

Av egne ID-dokumenter har barn under 15 år skolebevis og blodtypekort.

Mindreårige kan ikke søke om ID-dokumenter som ID-kort og pass uten foresattes samtykke (Norges ambassade i Alger, e-post april 2015).

Foresatte må fremlegge fødselsattest eller annen dokumentasjon når barnet innskrives på skolen ved seks års alder (Norges ambassade i Alger, e-post april 2015). Mindreårige kan derfor ikke klare seg uten ID-dokumenter i Algerie over tid.

7.2 BARN FØDT UTENFOR EKTESKAP

Kvinner som får barn utenfor ekteskap og barna deres, kan ha en del utfordringer knyttet til fødselsregistrering og utstedelse av reise- og sivilstatusdokumenter. Barns

lovfestede rettigheter er forsterket i Algerie de siste tiårene, og utfordringene ugifte kvinner møter, er derfor i første rekke av praktisk art, ikke juridisk.

Barnet får mors etternavn ved fødselsregistreringen når mor ikke er gift med barnets far, og barnets far heller ikke tar på seg farskapet (SOS Femmes en détresse, møte i Alger januar 2015).

Loven gir ugifte kvinner foreldreansvar for sine barn, noe som blant annet gir kvinnen rett til å få utstedt ID-dokumenter i barnets navn. Barn født utenfor ekteskap har krav på statsborgerskap gjennom mor (Code de la nationalité 1970).

Selv om loven gir barn født utenfor ekteskap rett til navn, ID-dokumenter og statsborgerskap, finnes det en del praktiske hindre for kvinner i denne situasjonen. På grunn av det sosiale stigmaet som fortsatt er knyttet til å få barn utenfor ekteskap, vil en del kvinner forlate hjemstedet og familien når de blir synlig gravide. Skamfølelsen og frykt for reaksjoner fra familie og nærmiljø kan føre til at kvinnen ikke ønsker å ta kontakt med familien med tanke på å skaffe seg nødvendige underlagsdokumenter når hun skal skaffe ID-dokumenter til seg og barnet, langt fra hjemstedet, noe som i sin tur kan gjøre det vanskelig å skaffe ID-kort, pass og så videre. Ulike organisasjoner som arbeider for denne gruppen, kan hjelpe kvinnen med å ta kontakt med familien og assistere kvinnen når hun tar kontakt med folkeregisteret (se Landinfo 2015 for mer informasjon om situasjonen for ugifte mødre).

Kvinner som får barn uten å være gift, får normalt ikke familiebok, som utstedes i forbindelse med lovlig inngått ekteskap.³ Dersom kvinnen ikke har familiebok, vil hun kunne legitimere seg selv og barnet med nasjonalt ID-kort, pass eller statsborgerbevis.

7.3 BARN UTEN KJENTE BIOLOGISKE SLEKTNINGER

Barn som blir forlatt av foreldrene og som ikke har kjente biologiske slektninger, vil bli registrert, gitt et navn og tildelt en juridisk verge (normalt en vergemålsdommer) av myndighetene, før barnet plasseres på institusjon og deretter eventuelt adopteres bort i henhold til den muslimske adopsjonsordningen, *kafala*⁴ (UNICEF, møte i Alger januar 2015).

Det finnes svært få, om noen, algeriske barn som ikke er fødselsregistrerte i Algerie, uansett barnets omsorgssituasjon (FOREM og UNICEF, møter i Alger januar 2015). Migranter uten lovlig opphold i Algerie, hovedsakelig fra Afrika sør for Sahara, kan derimot oppleve problemer med å registrere barna sine, og bli avvist i folkeregisteret (Gnes 2013).

³ Organisasjonen SOS Femmes en détresse (møte i Alger januar 2015) opplyste at noen ansatte på folkeregisteret viser forståelse for kvinnens situasjon, og utsteder familiebok til tross for at kvinnen ikke er gift. Dette kan man imidlertid ikke forvente.

⁴ Islamsk lovgivning tillater ikke adopsjon i vestlig forstand. *Kafala* ligner i de fleste henseende på adopsjon etter vestlig mønster, men skiller seg fra den blant annet ved at barnet ikke får adoptivfars etternavn eller fulle arverettigheter etter sine adoptivforeldre (eller verge, *kafil*).

8. ULOVLIG UTREISE

Det kreves normalt ikke tillatelse for å reise ut av Algerie (Norges ambassade i Alger, e-post april 2015).

Algerie vedtok i 2009 et lovtillegg som kriminaliserer ulovlig utreise fra landet (Loi N° 09-01 2009). I medhold av lovens paragraf 175 bis 1, straffes ulovlig utreise med fengsel fra to til seks måneder, og/eller bøter fra 20 000 til 60 000 DA (1600 – 5000 NOK). Ulovlig utreise defineres i loven som det å unndra seg vanlige utreiseprosedyrer (for eksempel å krysse grensen utenom etablerte grenseposter), og/eller å forlate landet under falsk identitet (Di Bartolomeo, Jaulin & Perrin 2010).

Det finnes lite informasjon om hvorvidt, og i så fall i hvilken grad, denne lovbestemmelsen håndheves. Tusenvis av algeriske borgere forlater Algerie ulovlig hvert år, men det er ikke kjent at alle som returnerer uten å ha fulgt vanlige utreiseprosedyrer, straffeforfølges ved retur. Bestemmelsen håndheves derfor ikke systematisk.

På den annen side finnes det anekdotisk informasjon fra algerisk presse som viser eksempler på at denne lovbestemmelsen fra tid til annen kommer til anvendelse (se for eksempel Chaoui 2014; El Moudjahid 2014). Ut fra foreliggende informasjon kan det synes som at bestemmelsen først og fremst brukes når den algeriske kystvakten anholder såkalte *harraga* (lokalt ord for nordafrikanske migranter som krysser Middelhavet) på vei *ut* fra den algeriske kyststripa på vei mot Europa (som oftest fra Annaba til italienske Sardinia) som et ledd i å begrense slik farefull migrasjon, og ikke når en algerisk borger returnerer *fra* utlandet etter migrasjon.

Menn som ikke har gjennomført obligatorisk militærtjeneste eller fått dispensasjon, kan ikke forlate Algerie uten tillatelse. Unntaket er menn født før 31. desember 1981, som ikke trenger å dokumentere status for militærtjeneste før utreise (Immigration and Refugee Board of Canada 2012).

8.1.1 Mindreårige

Mindreårige som reiser ut av Algerie alene eller sammen med en person som ikke er barnets forelder, må fremvise eget pass, samt tillatelse fra én av foreldrene til å forlate landet. Tillatelsen må være legalisert (bekreftet) av offentlig tjenestemann (Ministère de l'Intérieur et des Collectivités locales 2009).

Mindreårige som reiser ut av Algerie i følge med en fraskilt mor som har den daglige omsorgen for barnet, trenger ikke tillatelse fra barnets far. Mor må imidlertid ved grensepassering fremlegge dokumentasjon på slektskap med barnet og på omsorgsretten (Algeries generalkonsulat i Paris u.å.).

9. VURDERING AV ALGERISKE DOKUMENTERS NOTORITET

9.1 KORT OM KORRUPSJON

Algerie ligger på 100. plass av 166 land på Corruption Perception Index for 2014 (Transparency International 2014). Korrupsjon og bestikkelser er utbredt i landet; i

forretningslivet i forbindelse med inngåelse av kontrakter, importlisenser og lignende, og i en rekke situasjoner i dagliglivet (Achy 2013).

Når det gjelder dokumentutstedelse, brukes bestikkelser først og fremst for å fremskynde søknadsprosessen og for å omgå tungrodd byråkrati, gjerne ved hjelp av en mellommann eller «fikser». Fenomenet omtales som *tchipa*⁵ i en algerisk sammenheng, og innebærer ikke nødvendigvis at dokumentet eller opplysningene som fremkommer i det, er falske.

Under følger informasjon om omfanget av ekte dokumenter med uriktig innhold, samt falske reise- og sivilstatusdokumenter.

9.2 EKTE DOKUMENTER MED URIKTIG INNHOLD

Med ekte dokumenter med uriktig innhold menes dokumenter som er utstedt av riktig myndighet, men med et innhold som ikke er i overensstemmelse med registrene.

Det finnes til dels motstridende informasjon om hvorvidt det finnes ekte dokumenter med uriktig innhold i Algerie, og eventuelt omfang av slike dokumenter.

Norges ambassade i Alger (e-post april 2015) opplyser at det er mulig å betale for å fremskynde utstedelsesprosessen av dokumenter (bortsett fra pass), men at det så langt ikke er dokumentert at man kan kjøpe ekte dokumenter med uriktig innhold. Ambassaden har ikke spesiell informasjon om rutiner for å undersøke underlagsdokumenter ved utstedelse av pass og ID-kort, men opplyser på generelt grunnlag at algeriske myndigheter er «nøye» når det gjelder utstedelse av ID-dokumenter (e-post april 2015).

Den belgiske landinformasjonsenheten CEDOCA (2011) opplyser på sin side at det ikke er uvanlig at en tjenestemann utsteder dokumenter på bestilling fra søkeren, uten å sjekke hvorvidt opplysningene stemmer overens med landets registre.

9.3 FALSKE DOKUMENTER

Ifølge algerisk politi ble 1680 personer anholdt for falskneri i til sammen 830 saker i 2012, mens 1847 personer fordelt på 969 saker ble anholdt i 2013 (Blidi 2013). Det finnes en del informasjon om omstendighetene rundt falskneri av algeriske pass og andre reise- og sivilstatusdokumenter, blant annet fra ulike presseartikler fra algerisk og fransk presse. Under følger noen utvalgte eksempler på forfalskninger.

I en artikkel i den franske avisen Le Figaro (2010) kommer det frem at en ansatt ved folkeregisteret på et mindre sted i Kabylia ble anholdt for å ha vært i besittelse av teknisk utstyr til å utstede ulike typer falske dokumenter. Dokumentene ble solgt i «pakker» som ble tilbudt algeriere som skulle søke om fransk statsborgerskap, og prisen pr. pakke var, ifølge Le Figaro, 3000 euro.

Fabrikasjon av algeriske og utenlandske dokumenter ment for algeriske borgere finner også sted utenfor Algerie. Den franske TV-kanalen TF1 melder om anholdelser i Metz i forbindelse med fabrikasjon av falske algeriske dokumenter som skulle brukes til å oppnå fransk statsborgerskap for personer uten oppholdstillatelse i landet (Guillet 2013).

⁵ Ordet skal stamme fra det franske ordet *chipper* (slanguttrykk for 'stjele, knabbe'). Ordet brukes omtrent på samme måte som *bakshish*, et ord som er utbredt i andre land i regionen.

I en artikkel med den talende tittelen «Alt kan kjøpes så lenge det har en pris» i den algeriske avisen El Watan (Blidi 2013), argumenterer journalisten med at det har utviklet seg en «forfalskningskultur» i Algerie, og at alle dokumenter kan forfalskes såfremt man kan betale for det. I artikkelen forklarer politiet at produksjon av falske algeriske reisedokumenter til bruk for personer med et irregulært opphold i Algerie (særlig personer fra Afrika sør for Sahara), er den viktigste formen for forfalskning i Algerie i dag. Algeriske borgere ønsker først og fremst falske *utenlandske* pass som man kan reise visumfritt med, samt ulike dokumenter som for eksempel kan brukes i forbindelse med søknad om ulike sosiale utjevningsordninger.

Ifølge El Watan øker forfalskningene i omfang ved lanseringen av ulike sosiale boligprogrammer. Det er stor boligmangel i Algerie, og staten formidler rimelige, subsidierte boliger til befolkningen. Ifølge El Watan er det ikke uvanlig å forfalske dokumenter, særlig bostedsattest, for å rykke fremover i køen ved tildelingen av sosialboliger (Blidi 2013).

En sak som har fått stor oppmerksomhet i Algerie, og som viser hvor langt opp i statsapparatet bestikkelser og forfalskninger kan forekomme, er den såkalte «saken om de falske krigerne», det vil si falske veteraner fra frigjøringskrigen fra Frankrike mellom 1954 og 1962. Veteranene fra frigjøringskrigen har en helt spesiell status i Algerie, og mottar pensjoner og andre ytelser fra staten. I 2006 kom det frem at rundt 10 000 personer hadde fått veteranstatus på uriktig grunnlag og at dommere hadde latt seg bestikke til å gi dem veteranstatus. Saken har endt med domfellelse av flere involverte, og er enda ikke avsluttet i rettssystemet.

Selv om Landinfo ikke har noen formening om omfanget av falske algeriske reise- og sivilstatusdokumenter, viser tilgjengelig informasjon at slike falsknerier forekommer relativt hyppig. Det er likevel grunn til å tro at innføringen av biometri vil kunne redusere omfanget av falskneri, eller i det minste gjøre det lettere å avdekke.

10. REFERANSER

Skriftlige kilder

- Achy, L. (2013, 16. april). Algeria Held Back by Corruption, Poor Planning. *Al-Monitor*. Tilgjengelig fra <http://www.al-monitor.com/pulse/business/2013/04/algeria-corruption-growth-effect.html> [lastet ned 19. februar 2015]
- Aldeeb, S. (2009, 13-14. mars). *Systèmes de l'état civil dans les pays musulmans: Cas de l'Algérie. Colloque de la Commission internationale de l'état civil (CIEC), 13-14 mars 2009, Strasbourg*. Strasbourg: Utgiver. Tilgjengelig fra <http://ciec1.org/Etudes/ColloqueCIEC/Colloque60ans/Originaux/7-AldeebFr.pdf> [lastet ned 27. februar 2015]
- Algeries ambassade i Stockholm (u.å.). *Immatriculation consulaire*. Stockholm: Algeries ambassade i Stockholm. Tilgjengelig fra <http://www.embalgeria.se/service-consulaire/immatriculation-consulaire/> [lastet ned 19. februar 2015]
- Algeries generalkonsulat i Paris (u.å.). *Autorisation du représentant légal*. Paris: Algeries generalkonsulat i Paris. Tilgjengelig fra <http://www.consulatalgerie-paris.org/legalisation-et-documents-divers/autorisation-de-representant-legal/> [Siden er ikke lenger tilgjengelig på internett]
- Algérie Presse Service 2015 (17. februar). Algérie: La 1ère carte d'identité biométrique délivrée avant la fin du 1er semestre 2015. *Algérie Presse Service*. Tilgjengelig fra <http://www.maghrebemergent.com/economie/algerie/45544-algerie-la-1ere-carte-d-identite-biometrique-delivree-avant-la-fin-du-1er-semestre-2015.html> [lastet ned 27. februar 2015]
- Blidi, A. (2013, 25. desember). Tous s'achète à condition d'y mettre le prix. Quand la culture du faux s'enracine dans notre société. *El Watan*. Tilgjengelig fra <http://lequotidienalgerie.org/2013/12/25/quand-la-culture-du-faux-senracine-dans-notre-societe/> [lastet ned 25. februar 2015]
- Bouklia-Hassane, R. (2012). *Migration en Algérie: Nouvelles tendances*. Firenze: European University Institute, Robert Schuman Centre for Advanced Studies. Tilgjengelig fra http://cadmus.eui.eu/bitstream/handle/1814/20835/CARIM_ASN_2012_01.pdf?sequence=1 [lastet ned 5. mai 2015]
- CEDOCA, dvs. Centre de Documentation et de recherches (2011). *Authentification de documents officiels algériens*. Upublisert manuskript.
- Chaoui, N. (2014, 13. september). Neuf harraga interceptés au large d'Annaba. *Le Jeune Indépendant*. Tilgjengelig fra <http://jeune-independant.net/9-harragas-interceptes-au-large-d.html> [lastet ned 2. mars 2015]
- [Code de l'état civil] (1970). *Ordonnance N° 70/20 du 19 février 1970 portant code de l'état civil*. Tilgjengelig fra <http://www.interieur.gov.dz/Dynamics/frmItem.aspx?html=279&s=1> [lastet ned 27. februar 2015]
- [Code de la nationalité] (1970). *Ordonnance n° 70-86 du 15 décembre 1970 portant code de la nationalité*. Tilgjengelig fra <http://www.joradp.dz/TRV/FNat.pdf> [lastet ned 4. mai 2015]
- Di Bartolomeo, A., Jaulin, T & Perrin, D. (2010, desember). *Algérie – Profil migratoire*. Firenze: European University Institute, Robert Schuman Centre for Advanced Studies. Tilgjengelig fra http://www.enpi-info.eu/library/sites/default/files/MP_Algeria_FR.pdf [lastet ned 2. mars 2015]
- El Moudjahid (2014, 24. november). Annaba: Emigration clandestine: 28 harraga arrêtés au large de Ras El-Hamra. *El Moudjahid*. Tilgjengelig fra <http://www.elmoudjahid.com/fr/flash-actu/14854> [lastet ned 2. mars 2015]
- El Mouwatin (u.å.). *Numéro d'identification national*. Alger: El Mouwatin. Tilgjengelig fra http://www.elmouwatin.dz/IMG/article_PDF/article_a4527.pdf [lastet ned 27. februar 2015]

- El Watan (2013, 27. oktober). Dans l'enfer de la bureaucratie algérienne. *El Watan*. Tilgjengelig via <http://www.algerie-focus.com/blog/2013/10/revue-de-presse-dans-lenfer-de-la-bureaucratie-algerienne/> [lastet ned 5. mai 2015]
- Gnes, D. (2013, desember). *Maghnia: Franchir la frontière infranchissable. Rapport de mission sur la vulnérabilité des migrants et des réfugiés subsahariens à la frontière algéro-marocaine*. København: Réseau euro-méditerranéen des droits de l'Homme. Tilgjengelig via http://oppenheimer.mcgill.ca/IMG/pdf/Maghnia_Franchir-la-frontiere-infranchissable_FR.pdf [lastet ned 11. mai 2015]
- Guillet, A. (2013, 20. september). Un réseau de faux-papiers démantelé au sein de la communauté algérienne. *TF1*. Tilgjengelig fra <http://lci.tf1.fr/france/faits-divers/un-reseau-de-faux-papiers-demantele-au-sein-de-la-communaute-algerienne-8272382.html> [lastet ned 27. februar 2015]
- Huffington Post Maghreb (2014a, 19. juni). Les extraits des actes de naissance 12S sont délivrés auprès de toute commune du territoire national. *Huffington Post Maghreb*. Tilgjengelig fra http://www.huffpostmaghreb.com/2014/06/19/le-12s-delivre-commune_n_5511431.html [lastet ned 27. februar 2015]
- Huffington Post Maghreb (2014b, 2. oktober). Le certificat de nationalité et le casier judiciaire en Algérie seront bientôt délivrés par e-mail. *Huffington Post Maghreb*. Tilgjengelig fra http://www.huffpostmaghreb.com/2014/10/02/casier-nationalite-algeri_n_5921422.html [lastet ned 7. mai 2015]
- Immigration and Refugee Board of Canada (2012, 22. oktober). *Algeria: Obligations regarding military service and the reserve; the possibility of obtaining an exemption or stay, including the procedures that must be followed (2006-September 2012)*. Ottawa: Immigration and Refugee Board of Canada. Tilgjengelig via <http://www.refworld.org/docid/50aa10bd2.html> [lastet ned 4. mars 2015]
- Immigration and Refugee Board of Canada (2014, 10. juni). *Algeria: Requirements and procedures for obtaining a birth certificate, an extract of the 12-S birth certificate, and a national identity card, including the regional governments responsible for issuing the documents; whether it is possible to obtain the documents in a city other than the city of birth, and whether it is possible to issue the documents to a representative for the applicant (January-May 2014)*. Ottawa: Immigration and Refugee Board of Canada. Tilgjengelig via https://www.ecoi.net/local_link/285778/417532_de.html [lastet ned 25. februar 2015]
- Landinfo (2015, 19. mars). *Algerie: Kvinner som får barn utenfor ekteskap*. Oslo: Landinfo. Tilgjengelig fra http://www.landinfo.no/asset/3089/1/3089_1.pdf [lastet ned 5. mai 2015]
- Landinfo (2014, 10. november). *Algerie: Islamisme på 1990-tallet*. Oslo: Landinfo. Tilgjengelig fra http://www.landinfo.no/asset/3002/1/3002_1.pdf [lastet ned 24. april 2015]
- Landinfo (2012, 7. mars). *Navneskikker i arabiske land*. Oslo: Landinfo. Tilgjengelig fra http://www.landinfo.no/asset/2018/1/2018_1.pdf [lastet ned 5. mai 2015]
- Le Figaro (2010, 1. desember). Algérie: Trafic de faux-papiers démantelé. *Le Figaro*. Tilgjengelig fra <http://www.lefigaro.fr/flash-actu/2010/12/01/97001-20101201FILWWW00488-algerie-traffic-de-faux-papiers-demantele.php> [lastet ned 27. februar 2015]
- [Loi N° 09-01] (2009). *Loi N° 09-01 du 25 février 2009 modifiant le code pénal*. Tilgjengelig fra <http://www.joradp.dz/FTP/jo-francais/2009/F2009015.pdf> [lastet ned 24. april 2015]
- Ministère de l'Intérieur et des Collectivités locales (2012). *Demander votre extrait de naissance 12-S online*. Alger : Ministère de l'Intérieur et des Collectivités Locales. Tilgjengelig fra <http://demande12s.interieur.gov.dz/fr/WFAide.aspx> [lastet ned 5. mai 2015]
- Ministère de l'Intérieur et des Collectivités Locales (2009, 15. juli). *Instruction N° 008/10*. Alger : Ministère de l'Intérieur et des Collectivités Locales. Tilgjengelig fra <http://www.interieur.gov.dz/Dynamics/frmlItem.aspx?html=346&s=1> [lastet ned 2. mars 2015]

- Ministère de l'Intérieur et des Collectivités locales (u.å.). *Service publique et procédures*. Alger: Ministère de l'Intérieur et des Collectivités locales. Tilgjengelig fra <http://www.interieur.gov.dz/Dynamics/default.aspx?s=2> [lastet ned 6. mai 2015]
- Ministère de la Justice (u.å.). *Comment acquérir le certificat de nationalité algérienne d'origine et les procédures de son acquisition pour les étrangers*. Alger: Ministère de la Justice. Tilgjengelig fra <http://www.mjustice.dz/html/?p=nationalite> [lastet ned 27. februar 2015]
- Monde berbère (u.å.). *Liste de prénoms amazigh*. [s.l.]: Monde berbère. Tilgjengelig fra <http://www.mondeberbere.com/prenoms/indexc.htm> [lastet ned 5. mai 2015]
- Transparency International (2014). *Corruption Perceptions Index 2014: Results*. Berlin: Transparency International. Tilgjengelig fra <https://www.transparency.org/cpi2014/results> [lastet ned 27. februar 2015]

Muntlige kilder

- Algeries ambassade i Norge. Møte i Oslo 4. mai 2015
- FOREM, dvs. Fondation nationale pour la promotion de la santé et le développement de la recherche. Møte i Alger 18. januar 2015
- Norges ambassade i Alger. E-post 23. april 2015
- SOS Femmes en détresse. Møte i Alger 21. januar 2015
- UNICEF. Møte i Alger 19. januar 2015